

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om Kommunernas garanticentral och om ändring av 1 § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare samt av 2 § lagen om finansinspektionen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om Kommunernas garanticentral. Genom denna lag skall en offentligrättslig anstalt, Kommunernas garanticentral, inrättas. Centralen skall ha till syfte att trygga och utveckla en gemensam medelsanskaffning till kommunerna. För att detta syfte skall nås skall garanticentralen kunna bevilja garantier för medelsanskaffning till kreditinstitut som direkt eller indirekt ägs av kommunerna eller lyder under kommunernas bestämmanderätt. Enligt den föreslagna lagen skall kommunerna betraktas som medlemssamfund i garanticentralen men de skall ändå ha möjlighet att låta bli att inträda som garanticentralens medlemssamfund genom att inom två månaders period underrätta om detta. Finansinspektionen skall utöva tillsyn över garanticentralens verksamhet. Garanticentralens utgifter skall om möjligt täckas med intäkterna av dess verksamhet. För trygghet av sin likviditet skall garanticentralen ha en fond, till vilken skall inflyta medel ge-

nom de borgensprovisioner som garanticentralen uppbär, samt behövliga beredskapskreditarrangemang. De kommuner som är medlemssamfund skall svara för finansieringen av sådana utgifter och förbindelser som centralen inte annars kan täcka, i proportion till invånarantalet vid föregående årsskifte i enlighet med 18 § befolkningsdotalagen.

Propositionen innehåller dessutom ett förslag till ändring av 1 § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare så, att de anställda vid garanticentralen kommer i åtnjutande av det kommunala pensionskyddet och ett förslag till ändring av 2 § lagen om finansinspektionen så, att finansinspektionens skyldighet att utöva tillsyn över Kommunernas garanticentralers verksamhet skall framgå också av den.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTEKNING

	Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge	3
1.1. Allmänt om kommunernas upplåning	3
1.2. Samarbete mellan kommunerna för utvecklande av medelsanskaffningen	3
1.3. Internationell jämförelse	4
1.4. Bedömning av nuläget	5
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	6
2.1. Tryggande av kommunernas gemensamma medelsanskaffningssystem	6
2.2. Garanticalens affärsverksamhet	7
2.3. Tryggande av garanticalens likviditet	7
2.4. Rättigheter och skyldigheter för garanticalens medlemssamfund	8
3. Propositionens verkningar	8
3.1. Ekonomiska verkningar	8
3.2. Organisatoriska verkningar	8
4. Beredningen av propositionen	9
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	9
DETALJMOTIVERING	10
1. Lagförslagen	10
1.1. Lag om Kommunernas garantical	10
1.2. Lag om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare	13
1.3. Lag om finansinspektionen	13
2. Ikraftträdande	14
3. Lagstiftningsordning	14
LAGFÖRSLAGEN	16
1. Lag om Kommunernas garantical	16
2. Lag om ändring av 1 § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare	19
3. Lag om ändring av 2 § lagen om finansinspektionen	20
BILAGA	21
Parallelltexter	21
2. Lag om ändring av 1 § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare	21
3. Lag om ändring av 2 § lagen om finansinspektionen	22

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Allmänt om kommunernas upplåning

Kommunerna har traditionellt finansierat sin verksamhet i första hand med skatter, inkomstöverföringar (statsandelar) och avgifter. Lånefinansiering har i huvudsak använts för att finansiera investeringar. Intäktsfinansieringens andel har dock krympt de senaste åren. Faktorer som inverkat på detta är skatteintäkternas utveckling och nedskärningarna i kommunernas statsandelar. Kommunerna har förmått anpassa sina utgifter till de knappare resurserna. Detta har dock samtidigt inneburit att nödvändiga investeringsprojekt skjutits på framtiden.

En lokalförvaltning med ett starkt självstyre bär en betydande del av samhällsansvaret genom att dra försorg om medborgarnas grundtrygghet i dess olika former. Kommunerna sköter samt ansvarar för produktionen av viktig basservice. Tryggheten av kommunernas finansieringsförsörjning är således förenligt med hela samhällets intresse.

I sin lånefinansiering använder kommunerna olika källor för medelsanskaffning. Kommunerna beviljas krediter av staten, av Kommunernas pensionsförsäkring, av banker och kreditinstitut samt av försäkringsbolag. Dessutom har vissa stora städer upptagit en del av sina lån direkt på de inhemska och utländska kapitalmarknaderna.

Kommunerna har haft som mål att utveckla ett gemensamt medelsanskaffningssystem, eftersom storskalighet möjliggör kostnadsinsparingar. Med hjälp av de kostnadsinsparingar som uppnås kan man medverka till att den offentliga sektorns skuld inte ökar i onödan. Utvecklandet av ett gemensamt medelsanskaffningssystem för kommunsektorn fick sin början 1989, då det första kommunala kreditinstitutet, Kommunfinans Ab, grundades vid Kommunernas pensionsförsäkring. Efter att tyngdpunkten i finansieringssystemet för den sociala bostadsproduktionen förlagts på räntestödssystemet grundade kommunsektorn 1993 Kuntien Asunto- luotto Oy för finansiering av den kommunala bostadsproduktionen. Utvecklingen har i fråga om kommunsektorns centraliserade medelsanskaffning inneburit en övergång i riktning mot en gemensam kommunal finansieringsförsörjning av det slag man gått

in för i Västeuropa och de övriga nordiska länderna.

Kommunernas låneskötselförmåga har varit synnerligen god under hela självständighetstiden i Finland. Som gäldenär jämställs kommunsektorn av placerare med finska staten. Kommunernas medelsanskaffningssystem har fått samma kreditvärderingsvitsord av internationella kreditvärderingsinstitut som staten. I de inhemska bankernas och andra kreditinstituts soliditetskalkyler ligger kommunerna i riskklass noll. Kommunernas goda låneskötselförmåga tryggas av den starka, på regeringsformen baserade självstyrelseställningen och av beskattningsrätten.

Kommunsektorns totala lånebestånd uppgick vid utgången av 1994 till 30 mrd. mk, då den ett år tidigare hade varit 31 mrd. mk. Det totala lånebeståndet fortsätter att minska 1995 och 1996 med ca 2 mrd. mk tillsammans. År 1994 var bruttoupplåningen 3 mrd. mk. Enligt uppskattning minskas bruttoupplåningen 1995 till 2,5 mrd. mk och ökar 1996 till ca 5 mrd. mk. En fortsatt nedskärning av statsandelarna samt bullelån som förfaller till betalning kan anses utgöra de mest betydande faktorerna som kommer att inverka på kommunernas kommande upplåningsbehov. Dessutom torde ökningen av upplåningen komma att påverkas av att investeringsprojekt inom kommunsektorn igångsätts. Kommunsektorns totala lånebestånd utgör för närvarande ca 6 % av bruttonationalprodukten. Kommunsektorns skuld har i årtionden stabilt pendlat mellan 4 och 6 % av bruttonationalprodukten.

1.2. Samarbete mellan kommunerna för utvecklande av medelsanskaffningen

Kommunfinans Ab, som inrättades vid Kommunernas pensionsförsäkring för effektivisering av kommunernas medelsanskaffning och för bibehållande av konkurrenskraften, bedriver kreditinstitutsverksamhet enligt kreditinstitutslagen (1607/93) bl.a. genom att till kommuner, samkommuner och sådana kommunavhängiga samfund vilkas lån har kommungaranti, förmedla långfristig finansiering huvudsakligen för finansiering av kommunala investeringar. Genom att ett eget kreditinstitut inrättades för kommunsektorn kunde man effektivisera konkurrensen och samtidigt minska trycket på Kommunernas

pensionsförsäkring vad gäller efterfrågan på krediter inom kommunsektorn.

Hela den medelsanskaffning som Kommunfinans bedriver garanteras av Kommunernas pensionsförsäkring. Medlemssamfund i Kommunernas pensionsförsäkring är enligt lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/64), nedan KTAPL, samtliga 455 kommuner i Finland och de nuvarande ca 280 samkommunerna (de tidigare kommunalförbunden), som också ansvarar för Kommunernas pensionsförsäkrings utgifter. Genom den garanti som Kommunernas pensionsförsäkring ställer är kommunerna dessutom indirekt ansvariga för den medelsanskaffning de bedriver via Kommunfinans.

Kommunfinans förvärvar medel i hemlandet huvudsakligen genom att emittera kommunobligationer som är avsedda att tecknas av allmänheten. Medelsanskaffningen utomlands sker i huvudsak genom masskuldebrevslån. Den viktigaste formen av medelsanskaffning utomlands är det skuldförbindelseprogram om 4 mrd. mk som noterats på fondbörsen i London. Den långfristiga medelsanskaffning som Kommunfinans bedriver har samma kreditvärdering som finska staten.

Kuntien Asuntoluotto Oy grundades för effektivisering av den finansiering av bostadsproduktion och ombyggnad som kommunerna och kommunernas majoritetsägda bolag behöver. Eftersom den på räntestödslån baserade finansieringen av kommunal bostadsproduktion klart utgör en egen separat helhet, ansåg kommunsektorn det ändamålsenligt att ett separat bolag sköter denna uppgift. Kuntien Asuntoluotto Oy är ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen med specialisering på bostadsfinansiering. Dess aktieägare är över 230 kommuner, som täcker över 80 % av Finlands folkmängd.

Kuntien Asuntoluotto Oy skaffar medel i hemlandet för kommunerna huvudsakligen genom att emittera masskuldebrevslån som är avsedda att tecknas av allmänheten samt masskuldebrevslån av s.k. private placement-typ att tecknas av storplacerare. De lån som Kuntien Asuntoluotto Oy beviljar är i huvudsak 10—20-års räntestödslån avsedda för nyproduktion, ombyggnad och anskaffning av bostäder. Som säkerhet för dessa lån ingår kommunen proprieborgen och fyllnadsborgen enligt lagen om räntestöd för hyresbostadslån (867/80).

1.3. Internationell jämförelse

Allmänt

I de övriga nordiska länderna ligger ansvaret för den gemensamma medelsanskaffningen till kommuner och annan lokalförvaltning så att det ligger i Sverige hos Kommuninvest i Sverige Ab, i Norge hos Norges Kommunalbank och i Danmark hos KommuneKredit (Kreditforeningen af Kommuner i Danmark). Kommuninvest inrättades 1986 och dess verksamhet grundar sig på kommunernas gemensamma ansvar. Norges Kommunalbank grundades genom en lag av 1926 och den bedriver sin verksamhet med statsgaranti. KommuneKredit grundades genom en lag av 1898 och dess verksamhet grundar sig likaså på kommunernas gemensamma ansvar. Den verksamhet som kommunernas egna kreditinstitut bedriver har utvecklat de nationella kapitalmarknaderna genom standardisering av de skuldinstrument som kommunerna emitterar. Dessa instrument är likvida och omsättningsbara.

Också inom andra delar av Europeiska unionens område än i Sverige och Danmark bedriver kommunerna ett omfattande samarbete för att ordna sin finansiering. Finansieringen av kommunsektorn sköts i Tyskland av Deutsche Kommunalbank — Deutsche Girozentrale samt av de olika delstaternas landesbanker, i Belgien av Credit Communal de Belgique, i Holland av Dutch Waterschapsbank och Dutch Municipal Bank samt i Frankrike av Credit Local de France. I denna proposition granskas endast de nordiska systemen närmare.

Sverige

Kommuninvest i Sverige Ab är ett kreditinstitut som har till syfte att bevilja lån till kommuner, samkommuner, landstingskommuner och sådana kommunavhängiga samfund som har kommungaranterade lån. Medelsanskaffningen sker i kreditinstitutets eget namn. Kommunsektorn beviljas lån närmast för finansiering av investeringar. Hela aktiestocken i Kommuninvest i Sverige Ab ägs av Kommuninvest Ekonomisk Förening, som också garanterar Kommuninvest i Sverige Ab:s förbindelser. Kommuninvest i Sverige betalar inte alls någon borgensprovision för garantierna.

En kommun kan inte uppta lån hos Kom-

muninvest i Sverige Ab förrän den har godkänts som medlem i ovan nämnda ekonomiska förening. Medlemskapet förutsätter att kommunen förbinder sig till proprieborgen under solidariskt ansvar för Kommuninvest i Sverige Ab:s samtliga förbindelser. Medlemssamfunden har avtalat att om en eller flera medlemskommuner på grundval av garantiförbindelsen tvingas uppfylla sin betalningsskyldighet, skall betalningsskyldigheten täckas av de medlemskommuner som deltar i lånearrangemanget i fråga, i den proportion de står i skuld till Kommuninvest i Sverige Ab eller har garanterat en skuld som upptagits hos Kommuninvest i Sverige Ab.

Medlemmar i Kommuninvest i Sverige Ab var 57 kommuner och landstingskommuner vid utgången av 1994. Under 1995 har medlemsantalet fortsatt att öka i snabb takt. I oktober 1995 var medlemsantalet 69. Vid utgången av 1994 var Kommuninvest i Sverige Ab:s balans ca 13,5 mrd. kronor och dess utlåningsstock till kommunerna ca 12,9 mrd. kronor. Kreditinstitutets marknadsandel av kommunsektorns kreditbestånd är ca 15 %.

Kommuninvest i Sverige Ab har i oktober 1995 inlämnat en ansökan om erhållande av depositionsbanksrättigheter.

Norge

Norges Kommunalbank ägs helt och hållet av norska staten och står under finansministeriets tillsyn. Syftet med denna bank är att ordna en övergripande finansiering för kommunerna. Banken finansierar kommunala investeringsprojekt genom att bevilja kommunerna långfristiga lån. Norges Kommunalbank erbjuder dessutom kommunerna placeringstjänster bl.a. i form av placeringsfonder.

Vid utgången av 1994 var Norges Kommunalbanks balans 31,8 mrd. kronor och utlåningsstocken till kommunsektorn 25,3 mrd. kronor. Bankens andel av kommunsektorns totala lånebestånd var 25 %. Dess aktiekapital vid utgången av 1994 var 4,3 mrd. kronor och reservfonderna över 2 mrd. kronor.

Den medelsanskaffning som Norges Kommunalbank bedriver garanteras helt och hållet av norska staten. I statsbudgeten godkänns årligen garantilimiten som gäller bankens medelsanskaffning. Norska staten överväger att överföra banken i kommunsektorns

ägo.

Danmark

KommuneKredit är ett kreditinstitut, som beviljar lån till kommuner, amtskommuner och sådana kommunavhängiga samfund vilkas lån är garanterade av kommunen. Medelsanskaffningen sker i kreditinstitutets eget namn. Lån beviljas kommunsektorn för finansiering av produktiva investeringar.

KommuneKredit bedriver sin verksamhet i form av en kreditförening och dess medlemmar är sådana kommuner och amtskommuner som har upptagit lån hos KommuneKredit eller garanterat ett lån som upptagits hos KommuneKredit. Samtliga danska kommuner och amtskommuner hör till KommuneKredit. Vid utgången av 1994 var KommuneKredits balans 34 mrd. kronor och dess utlåningsstock till kommunsektorn 30 mrd. kronor. KommuneKredit är den danska kommunsektorns mest betydande enskilda kreditgivare.

Kommunerna ansluter sig till KommuneKredit genom att uppta lån hos föreningen eller genom att garantera ett lån som upptas hos föreningen. En kommun kan utträda ur föreningen om den så vill. Detta kan inte ske förrän kommunen har återbetalat alla sina skulder till KommuneKredit och föreningens bokslut för räkenskapsperioden i fråga har godkänts. Enligt föreningens stadgar är medlemmarna tillsammans och separat ansvariga för föreningens samtliga utgifter och förbindelser. För trygghet av likviditeten har föreningen fonder som innehåller 2,2 mrd. kronor. Dessa pengar har kommunerna samlat ihop genom att till KommuneKredit betala en fondavgift i samband med lyftande av lån. Insamlingen av fondavgifter avbröts tills vidare vid ingången av 1995 därför att fonden var tillräckligt stor.

1.4. Bedömning av nuläget

Kommunfinans Ab grundades vid Kommunernas pensionsförsäkring av ändamålsenlighetsskäl. Därigenom kunde tillräckligt stabila verksamhetsbetingelser skapas för kommunernas gemensamma medelsanskaffning i det skedet när Kommunfinans grundades. Verksamheten har dock expanderat så, att det är motiverat att den avskiljs från kommunsektorns pensionssystem och den placeringsverksamhet som har samband med

det. Kommunernas pensionsförsäkrings pensionsansvarsfond, som vid utgången av 1995 uppgick till 27 mrd. mk, växer årligen med ca 4-5 mrd. mk. Fonden skall avvecklas åren 2010—2040, då de fonderade medlen skall användas till de pensionsutgifter som föranleds av att de stora årsklasserna går i pension. En separering av verksamheterna möjliggör en koncentrerad medelsanskaffning för kommunerna även i det skedet när fonden vid Kommunernas pensionsförsäkring avvecklas. Kommunernas pensionsförsäkring kommer då att ha begränsade egna möjligheter att bevilja kommunerna lån.

Kommunfinans Ab och Kuntien Asuntuotto Oy har som kommunsektorns egna kreditinstitut och till följd av sitt riskfria kreditbestånd kunnat bedriva sin verksamhet med ett ganska litet aktiekapital. I fråga om Kommunfinans har till detta även bidragit att bolaget bedriver sin verksamhet med Kommunernas pensionsförsäkrings garanti. Genom garantin har Kommunernas pensionsförsäkrings fonder och kommunernas ansvar för Kommunernas pensionsförsäkrings utgifter inverkat på Kommunfinans Ab:s ställning och förmåga att verka på finansieringsmarknaden som låntagare. Båda kreditinstituten är enbart finansiärer av den offentliga sektorn. I praktiken ansvarar hela kommunalsektorn för deras verksamhet. Därför är det inte ändamålsenligt att omåttligt förbinda den offentliga sektorns medel i kreditanstalter i form av aktiekapital. De egna medlens proportion till kreditinstitutets ansvar är inte i en sådan här verksamhet en så relevant faktor, eftersom kommunerna i sista hand bär ansvaret för verksamheten i fråga.

Kommunernas samarbete för att trygga sin egen kapitalförsörjning har visat sig viktig med tanke på upprätthållandet av fortsatt konkurrens. Därför är det motiverat att kommunernas egna medelsanskaffningssystem bibehålls jämsides med andra alternativa finansieringskanaler.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Tryggande av kommunernas gemensamma medelsanskaffningssystem

Det centrala målet för denna proposition är

att tillförsäkra kommunsektorn en fortsatt, konkurrenskraftig och smidig finansiering som grundar sig på dess egen kreditvärdighet. Genom detta arrangemang kan kommunsektorns gemensamma medelsanskaffningssystem samtidigt avskiljas från kommunsektorns pensionssystem och den placeringsverksamhet som har samband med det.

Denna proposition möjliggör om den genomförs en längre gående standardisering av kommunernas skuldförbindelser än för närvarande, vilket skulle främja utvecklandet av eftermarknaderna för de värdepapper som kommunsektorn emitterar samt främja likviditeten på dessa marknader. Genom att standardisera kommunernas skuldförbindelser kunde man samtidigt klarlägga deras riskprofil och förbättra i synnerhet små och medelstora kommuners kapitalanskaffning.

I denna proposition föreslås att den nuvarande verksamhetsmodellen för kommunernas gemensamma medelsanskaffning ändras så, att det genom den särskilda lag som föreslås bli stiftad inrättas en offentligrättslig anstalt, Kommunernas garanticentral, nedan garanticentralen. Syftet med garanticentralen är att den skall trygga och utveckla kommunernas gemensamma medelsanskaffning. För att detta syfte skall nås skall garanticentralen kunna bevilja garantier för förbindelser som ingåtts av kreditinstitut som direkt eller indirekt ägs av kommuner eller som lyder under kommunernas bestämmanderätt. Eftersom de kommuner som är medlemssamfund i sista hand vore ansvariga för de utgifter som garanticentralens verksamhet förorsakar och för uppfyllandet av garanticentralens förbindelser, skall i den föreslagna lagen antalet kreditinstitut till vilka garanticentralen kan bevilja garantier begränsas till att omfatta endast kreditinstitut som lyder under kommunernas bestämmanderätt.

Enligt 6 § lagen om konkurrensbegränsningar (480/92) får i ett och samma produktions- eller distributionsled verksamma näringsidkare eller sammanslutningar av sådana genom avtal, beslut eller därmed jämförbart förfarande bl.a. inte begränsa leveranskällorna, om dessa åtgärder inte är nödvändiga för arrangemang som effektiviserar produktionen eller distributionen eller främjar den tekniska eller ekonomiska utvecklingen varvid nyttan huvudsakligen kommer kunderna eller konsumenterna till godo. Fastän garanticentralen kan betraktas som en sam-

manslutning av ovan nämnt slag som bedriver näringsverksamhet för separata kommuner, kan inrättandet av garanticentralen inte anses strida mot stadgande i nämnda paragraf, eftersom inrättandet sker genom lag och det uttryckliga syftet med garanticentralen är att utveckla kommunernas medelsanskaffningssystem. Förutom för kommunerna medför systemet effektivitets- och lönsamhetsnyttja också för placerarna. Standardiseringen av värdepapper och därigenom bättre likviditet samt utvecklandet av eftermarknaden nyttjar placeringsverksamheten.

Enligt den föreslagna lagen skall kommunerna betraktas som medlemssamfund i garanticentralen men kommunen skall också ha rätt att låta bli att inträda som medlemssamfund. Tillsynen över garanticentralens verksamhet skall utövas av finansinspektionen.

Garanticentralen skall på lång sikt sträva efter att täcka sina utgifter med intäkterna av sin verksamhet. För tryggnad av sin likviditet skall garanticentralen ha en fond samt nödvändiga beredskapskreditarrangemang. Medel skall inflyta till fonden av de borgensprovisioner som kreditinstitutet betalar. Medlemssamfundet skall tillsammans, i proportion till invånarantalet, svara för finansieringen av sådana utgifter och förbindelser som garanticentralen inte annars kan täcka.

Den föreslagna lösningen har ingen inverkan på det nuvarande lånebeståndet i Kommunfinans Ab, utan endast på dess nya inlåningsbestånd. Det nuvarande, av Kommunernas pensionsförsäkring garanterade inlåningsbeståndet i Kommunfinans förblir oförändrat tills det förfaller. Den föreslagna lagen ändrar det rådande laget så att bara medlemssamfund skall svara för kreditinstitutets nya förbindelser.

2.2. Garanticentralens affärsverksamhet

Meningen är att garanticentralen genom sin verksamhet skall trygga en fortsatt konkurrenskraftig medelsanskaffning inom kommunsektorn.

Beslut om garantierna skall fattas av garanticentralens styrelse eller, med stöd av bestämmelser som tas in i reglementet, av verkställande direktören. Vid beviljande av garantier till kreditinstitutet bör garanticentralen iakttä försiktiga och sunda affärsprinciper bl.a. genom att fästa uppmärksamhet vid, hur kreditinstitutet i fråga har ordnat sin

egen kreditgivningspolitik och riskhantering.

Utän finansinspektionens tillstånd skall garanticentralen kunna bevilja garantier endast mot tillräcklig säkerhet. Kravet på tillräcklig säkerhet uppfylls åtminstone av fordringar från finska staten, kommuner och samkommuner i Finland samt fordringar garanterade av dem och övriga fordringar som finns uppräknade i I gruppen i 76 § kreditinstitutslagen. Med finansinspektionens tillstånd skall det vara möjligt att använda också andra säkerheter, om de kan anses tillräckliga. Av särskilda skäl kan man helt avstå från att kräva säkerhet. Som särskilda skäl skall kunna betraktas t.ex. nödvändiga arremang som skapats för tryggnad av kreditinstitutets likviditet eller att ställandet av säkerhet inte kan anses vara ändamålsenligt beroende på speciallagstiftningen såsom t.ex. räntestödslagstiftningen gällande hyresbostäder. För beviljade garantier skall uppbäras en borgensprovision enligt gängse nivå.

Garanticentralen är vad den juridiska formen beträffar en offentligrettslig anstalt. Garanticentralens förvaltning skall ordnas enligt en trestegsmodell. Det högsta beslutande och övervakande organet är delegationen. Inrikesministeriet skall utse delegationens medlemmar bland de personer som Suomen Kuntaliitto ry — Finlands Kommunförbundet föreslår. Utöver delegationen skall garanticentralen ha en styrelse och en verkställande direktör, som utnämns av styrelsen.

2.3. Tryggnad av garanticentralens likviditet

För att man så långt som möjligt skall kunna säkerställa att garanticentralens garantibaserade ansvar inte realiserar, skall genom lag skapas särskilda skyddsmekanismer för tryggnad av garanticentralens likviditet. Ett kreditinstitut kan försena sig med att i tid uppfylla sin egen förbindelse till en placeraresom köpt dess skuldförbindelser närmast i sådana fall där något av garanticentralens medlemssamfund i egenskap av lånekund hos kreditinstitutet i fråga försenar sig med att i tid uppfylla sin egen förbindelse till kreditinstitutet. Betalningsdröjsmål kan förorsakas t.ex. av ett akut likviditetsproblem i en enskild kommun eller av störningar i be-

talningssystemen hos de banker som förmedlar betalningarna.

Garanticentralen skall iakttä försiktiga och sunda affärsprinciper i sin verksamhet. Den skall bl.a. försäkra sig om att ett kreditinstitut som beviljas garanti har tillräckligt stark egen soliditet och likviditet. Om ett enskilt medlemssamfund i egenskap av lånekund hos ett kreditinstitut underlåter att fullgöra sin egen betalningsskyldighet till kreditinstitutet i tid, skall kreditinstitutet ha möjlighet att använda egna kassamedel eller beredskapskreditarrangemang för att i tid uppfylla sin egen betalningsskyldighet till en placeraresom köpt dess skuldförbindelser. Garanticentralens egen likviditet skall tryggas med fonden samt med nödvändiga beredskapskreditarrangemang. Med beredskapskreditarrangemang avses t.ex. en kreditlimit som bildats på bank, kreditinstitut, försäkringsanstalt eller pensionsanstalt. Dessa arrangemang kan smidigt vidtas, om väsentliga betalningsdröjsmål uppkommer.

Eftersom utgångspunkten är att garanticentralen skall bevilja garantier endast mot tillräcklig säkerhet, skall den vid behov också kunna realisera en säkerhet som överlåtitssom motsäkerhet för en garanti den har beviljat.

2.4. Rättigheter och skyldigheter för garanticentralens medlemssamfund

För medlemssamfunden skall garanticentralen möjliggöra en konkurrenskraftig och smidig upplåning. Inrikesministeriet skall utse ledamöterna jämte ersättare till delegationen för garanticentralen bland personer som Suomen Kuntaliitto ry — Finlands Kommunförbund rf har föreslagit, så att de rådande politiska styrkeförhållandena i medlemssamfunden samt regionala och andra rättvisesynpunkter i mån av möjlighet blir beaktade. Detta säkerställer att medlemssamfunden kan behålla ett stadigt grepp om garanticentralens beslutsfattande, riskhantering, förvaltning samt tillsynen över verksamheten och att garanticentralens verksamhet kan styras och utvecklas enligt deras egna intressen.

Enligt den föreslagna lagen skall garanticentralens utgifter om möjligt på lång sikt täckas med intäkterna av dess verksamhet. Garanticentralen skall ha en fond och behövliga beredskapskreditarrangemang för att trygga sin egen likviditet. Meningen är att

medel skall inflyta till fonden genom de borgensprovisioner som garanticentralen uppbär. Om garanticentralens intäkts finansiering inte räcker till för att täcka de utgifter som dess verksamhet eller uppfyllandet av dess förbindelser föranleder, och de ovan nämnda skyddssystem som skapats för att trygga garanticentralens likviditet inte kan användas, skall medlemssamfunden tillsammans svara för finansieringen av sådana utgifter i proportion till sina invånarantal.

En betalningsskyldighet som uppkommit på grundval av en garanti som garanticentralen har beviljat skall i första hand täckas med medel ur garanticentralens fond eller genom beredskapskreditarrangemang. Om fondens medel inte räcker till för att täcka skyldigheten och beredskapskreditarrangemang inte kan vidtas eller de visar sig otillräckliga, skall garanticentralen ha rätt att täcka skyldigheten med betalningsandelarsom uppbärs hos medlemssamfunden. Det skall vara garanticentralens skyldighet, om vilket kan tas in närmare bestämmelser i reglementet, att utan obefogat dröjsmål vidta indrivningsåtgärder på grund av den försummade betalningen. På det sättet kan betalningsandelarna jämte ränta så snart det är möjligt återbetalas till de medlemssamfund som har erlagt sin betalningsandel.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Det centrala syftet med denna proposition är att tillförsäkra kommunsektorn en fortsatt, konkurrenskraftig medelsanskaffning som grundar sig på dess egen kreditvärdighet. Om samarbetet och koordineringen av kommunalförvaltningen effektivteras, uppnås kostnadsinbesparingar som gagnar hela samhällsekonomin. Med hjälp av de kostnadsinbesparingar som uppnås kan man inverka på den offentliga sektorns skuld så att denna inte ökar onödigt.

3.2. Organisatoriska verkningar

Avsikten är att garanticentralens förvaltning skall ordnas med en så lätt organisationsstruktur som möjligt. Garanticentralen skall sträva efter att täcka sina utgifter med intäkterna av sin verksamhet.

Garanticentralen skall stå under finansin-

spektionens tillsyn. Finansinspektionen skall fastställa ett reglemente för garanticentralen och kan på detta sätt inverka på dess organisation. I reglementet skall bl.a. bestämmas att garanticentralens bokslutshandlingar och uppgifter om tillväxten i garantibeståndet skall periodvis tillställas finansinspektionen. En företrädare för denna skall ha rätt att närvara och yttra sig på garanticentralens delegationsmöten. Av särskilda skäl skall finansinspektionen också kunna be garanticentralen om en särskild utredning och förrätta inspektion i garanticentralens lokaler.

4. Beredningen av propositionen

Finlands Kommunförbund tog initiativ i ärendet. Med anledning av initiativet hördes justitieministeriet, finansministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, finansinspektionen, konkurrensverket, Bankföreningen i Finland rf och Finska Försäkringsbolagens Centralförbund ry.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

I artikel 104 a.1 i Romfördraget, sådan den lyder ändrad genom fördraget om Europeiska unionen, förbjuds varje åtgärd som inte är baserad på övervakning av soliditeten och som ger staten eller den offentliga sektorn i övrigt positiv särbehandling hos finansiella institut. Syftet med detta är närmast att förbjuda att banksektorn genom administrativa föreskrifter åläggs skyldigheter att finansiera offentlig upplåning.

Innehållet i artikel 104 a.1 i Romfördraget preciseras i rådets förordning (EG) nr 3604/93. Artikel 1 i förordningen föreskriver

att med åtgärder som ger positiv särbehandling avses samtliga lagar, förordningar och andra bindande författningar i vilka de finansiella instituten förpliktas att finansiera den offentliga sektorns upplåning eller i vilka beviljas skatteförmåner endast till finansiella institut eller andra ekonomiska förmåner som står i strid med de marknadsekonomiska principerna med avsikt att främja finansiella instituts kreditgivning till den offentliga sektorn. Enligt det undantag som anges i artikel 4.2 i förordningen avses med finansiellt institut bl.a. inte centralbanker eller andra institutioner som hör till sektorn offentliga samfund, sådan den är definierad i det europeiska nationalräkenskapssystemet eller vilkas skulder helt motsvarar den offentliga skulden. Garanticentralen är en offentligrättslig anstalt som hör till sektorn offentliga samfund i enlighet med artikel 4.2 i förordningen. Förbudet i artikel 104 a.1 i Romfördraget hindrar således inte att garanticentralen inrättas genom den föreslagna lagen för att trygga och utveckla en centraliserad medelsanskaffning för kommunerna.

Genom den föreslagna lagen åläggs heller inget finansiellt institut någon skyldighet att finansiera den offentliga sektorns upplåning. Eftersom en borgensprovision enligt gängse nivå skulle debiteras för de garantier som garanticentralen beviljar, skulle den föreslagna lagen inte heller leda till att de finansiella instituten beviljas ekonomiska förmåner som främjar kreditgivningen till den offentliga sektorn och är olämpliga med tanke på de marknadsekonomiska principerna. Förslaget strider således inte mot artikel 104 a.1 i Romfördraget.

Eftersom avsikten är att en borgensprovision enligt gängse nivå skall uppbäras för degarantier som garanticentralen beviljar, utgör garantin inte heller sådant statligt stöd som avses i artikel 92 i Romfördraget.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lag om Kommunernas garanticentral

1 §. *Kommunernas garanticentral*. I paragrafens 1 mom. fastställs syftet med denna lag. Det primära syftet med lagen är att tillförsäkra kommunsektorn en kontinuerlig, konkurrenskraftig medelsanskaffning som grundar sig på dess egen kreditvärdighet. Genom en centralisering av medelsanskaffningen för de kommuner som är medlemsamfund är det möjligt att hålla kommunsektorns finansieringskostnader på en rimlig nivå. Syftet med de kostnadsinbesparingar som uppnås genom storskaligheten är att verka för att den offentliga sektorns skuld inte ökar i onödan. Det andra syftet med lagen är att vidareutveckla en gemensam medelsanskaffning för de kommuner som är medlemssamfund.

För denna verksamhet skall inrättas en offentligrättslig anstalt, Kommunernas garanticentral, som enligt egen prövning skall kunna bevilja garantier till kreditinstitut som direkt eller indirekt ägs av kommunerna eller lyder under kommunernas bestämmanderätt. Sådana kreditinstitut är för närvarande Kommunfinans Ab och Kuntien Asuntoluoto Oy. Eftersom medlemssamfundet i sista hand skall ansvara för garanticentralens verksamhet och för de utgifter som förärlas av uppfyllandet av dess förbindelser, skall i den föreslagna lagen den krets av kreditinstitut för vilkas medelsanskaffning garanticentralen kan bevilja garantier begränsas till att omfatta endast de kreditinstitut som lyder under kommunernas bestämmanderätt. Om garanticentralen kan bevilja garantier också för förbindelser som ingåtts av sådana kreditinstitut som helt står utanför kommunernas bestämmanderätt kan det medföra onödiga och t.o.m. oförutsedda risker, som det i verksamhet av detta slag är skäl att undvika. Kommunerna skall ha en tillräcklig säkerhet om sådana kreditinstituts verksamhet, till vilka garanticentralen kan bevilja garantier. Kreditinstitutens utlåningsstock skall bestå av lån, för vilka kommunerna och staten i sista hand skall ansvara.

Garanticentralen skall inte själv bedriva

affärsverksamhet enligt kreditinstitutslagen. Garantcentralen skall inte ha till syfte att vara ett kreditinstitut som yrkesmässigt hos allmänheten förvärvar medel som skall betalas tillbaka för att erbjuda dessa medel vidare till kommunerna för sin egen räkning.

Till medelsanskaffning skall också anses höra ränteswap- och valutaswapkontrakt samt derivatkontrakt såsom valutaterminer och -optioner. De ovannämnda skall användas för skydd mot bl.a. ränte-, valuta- och finansieringsrisker.

2 §. *Medlemssamfund*. Endast kommunerna skall betraktas som medlemssamfund i garanticentralen. Det finns ingen orsak för samkommuner att vara medlemssamfund i garanticentralen, eftersom en samkommuns medlemskommuner ansvarar för samkommunens utgifter och förbindelser. Kommunen skall kunna låta bli att inträda som medlemssamfund genom att besluta om detta och genom att meddela sitt beslut till behörigt ministerium senast inom två månader efter lagens ikraftträdande. Meddelandet skall inte kunna återkallas annars än att fullmäktiges beslut upphävs på grund av besvär. Lagen skall inte gälla kommunerna i landskapet Åland, eftersom landskapet enligt 18 § 4 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/91) har lagstiftningsbehörighet i fråga om kommunernas förvaltning.

3 §. *Tillsyn*. Garantcentralens verksamhet föreslås bli ställd under finansinspektionens tillsyn. Genom förslaget preciseras finansinspektionens uppgift att övervaka att lagen om garanticentralen iakttas. Finansinspektionens uppgift skall sålunda inte vara att t.ex. sörja för att förutsättningarna för den kommunala sektornas medelsanskaffning är tryggade. Det är viktigast att övervaka att lagens 7 - 11 §§ iakttas. För att finansinspektionen skall kunna sköta sin tillsynsuppgift, skall garanticentralen förse finansinspektionen med information enligt 11 § lagen om finansinspektionen. Beroende på den kommunala självstyrelsen är tillsynen till sin karaktär laglighetskontroll.

4 §. *Rättshandlingsförmåga*. Garantcentralen skall vara en självständig juridisk person och den skall själv föra talan i domstolar och hos andra myndigheter.

5 §. *Delegationen.* Som förvaltningsmodell för garanticentralen föreslås en trestegslösning, där delegationen är det högsta beslutande och övervakande organet. Delegationens medlemmar, vilkas antal enligt förslaget skall vara minst 10 och högst 15, jämte lika många suppleanter skall utses av inrikesministeriet för fyra kalenderår i sänder bland personer, som kommunernas centralorganisation föreslår. När medlemmarna utses skall beaktas de politiska styrkeförhållandena i medlemssamfunden samt regionala och andra rättvisesynpunkter. När personvalen övervägs kan olika medlemssamfund sålunda behandlas rättvist. Delegationen skall själv inom sig välja ordförande och högst två vice ordförande. I lagen skall inte tas in detaljerade stadganden om delegationens uppgifter, utan det närmare bestämmandet av uppgifterna skall bli beroende av reglementet för garanticentralen.

6 §. *Styrelse och verkställande direktör.* Garanticentralen skall ha en styrelse. Styrelsen skall svara för garanticentralens förvaltning samt för beredningen och verkställigheten av delegationens beslut. Dessutom skall styrelsen föra garanticentralens talan. Styrelsens sammansättning, mandattid och det mer detaljerade bestämmandet av dess uppgifter föreslås likaså bli beroende av reglementet för garanticentralen. Utöver delegationen och styrelsen skall garanticentralen ha en verkställande direktör och, om detta anses ändamålsenligt med tanke på garanticentralens verksamhet, annan personal. Verkställande direktören skall utnämnas av styrelsen. Verkställande direktörens uppgifter och befogenhet skall fastställas i reglementet.

7 §. *Reglemente.* Garanticentralen skall ha ett reglemente, i vilket skall tas in behövliga bestämmelser om garanticentralens uppgifter och verksamhet. Reglementet skall godkännas av delegationen. Dessutom skall det tillställas finansinspektionen för fastställelse.

8 §. *Beviljande av garantier.* Beslut om beviljande av garantier skall fattas av garanticentralens styrelse eller med stöd av reglementet av verkställande direktören. Med tanke på att garanticentralen och kreditinstitut smidigt skall kunna bedriva sin affärsverksamhet är det motiverat att behörigheten att bevilja garantier skall kunna delegeras till verkställande direktören med stöd av bestämmelser som tas in i reglementet.

Vid beviljandet av garantier till kreditinsti-

tut skall garanticentralen iaktta försiktiga och sunda affärsprinciper bl.a. genom att fästa uppmärksamhet vid hur kreditinstitutets egen kreditgivningspolitik är ordnad. Kreditinstitutet skall föra en noggrant reglerad kreditgivningspolitik under iakttagande av tillräcklig försiktighet.

Utgångspunkten är att garanticentralen skall kräva en tillräcklig säkerhet för de garantier den beviljar. Kravet på tillräcklig säkerhet uppfylls åtminstone av fordringar hos finska staten, kommuner och samkommuner i Finland samt av dessa garanterade fordringar och andra fordringar som räknas upp i I gruppen i 76 § kreditinstitutslagen. Också annan säkerhet kan godkännas, om den kan anses tillräcklig.

Eftersom det föreslås att finansinspektionen skall ges rätt att bevilja garanticentralen tillstånd att av särskilda skäl också helt avvika från yrkandet på säkerhet, föreslås det samtidigt att den får behålla prövningsrätten i fråga om hurudana garantier som utöver ovan nämnda fordringar skall anses godtagbara som tillräckliga säkerheter. Vid prövningen skall fästas uppmärksamhet vid säkerhetens art och tillräcklighet. Förmågan hos den som gett den förbindelse som utgör säkerhet eller hos den som garanterat förbindelsen att svara för sina egna förbindelser samt frågan om hur lätt en garanti kan omvandlas till pengar är faktorer som bör forma de principiella utgångspunkterna för prövningen. Som särskilda skäl för beviljande av tillstånd skall kunna betraktas en i den allmänna motiveringen nämnd säkerhet för räntestöds kredit som man redan har överlåtit till statskontoret och som man har förbundit sig att inte överlåta till någon annan instans.

Garanticentralen skall uppbära en borgensprovision enligt gängse nivå för de garantier den beviljat för medelsanskaffning till kreditinstitut. När borgensprovisionens storlek fastställs, skall den risk som är förbunden med beviljandet av garanti beaktas. Denna risk påverkas av arten av den förbindelse för vilken garanti beviljas, samt arten av den motsäkerhet som ställs för garantin. Den risk som ingår i garantin skall i verksamheten i fråga i allmänhet kunna anses obetydlig. Det är att märka att medlemssamfunden är i det nu föreslagna arrangemanget i sista hand ansvariga för garanticentralens borgensförbindelser, men i egenskap av låntagare samtidigt också förmånstagare. Av denna orsak är det inte möjligt att finna en jämförelse-

grund vad beträffar nivån för borgensprovision.

9 §. *Ekonomiska verksamhetsprinciper.* Garantcentralens utgifter skall om möjligt täckas med intäkterna av dess verksamhet. Till utgifterna skall även hänföras fondöverföringar. För tryggnad av sin likviditet skall garantcentralen ha en fond, som skall förkovras och användas enligt vad som bestäms i reglementet, samt vidta erforderliga beredskapskreditarrangemang. Meningen är att de borgensprovisioner garantcentralen uppbär skall tillföra fonden medel.

10 §. *Medlemssamfundens ansvar.* Om garantcentralens intäktsfinansiering inte räcker till för att täcka de utgifter som föranleds av garantcentralens verksamhet eller av uppfyllandet av dess förbindelser, och de skyddsmekanismer som skapats för tryggnad av garantcentralens likviditet inte kan användas eller de visar sig otillräckliga, skall medlemssamfundet tillsammans svara för finansieringen av sådana utgifter i proportion till invånarantalet vid det senaste årsskifte som avses i 18 § befolkningsdatalagen (507/93).

11 §. *Medlemssamfundens ansvarsregleringar i anknytning till garantier.* I lagen föreslås bli intagna detaljerade stadganden om, hur man skall ordna medlemssamfundens ömsesidiga ansvar för en betalningsskyldighet som uppkommit på grundval av en garanti som beviljats av garantcentralen. En betalningsskyldighet som uppkommit på grundval av en garanti som beviljats av garantcentralen skall i första hand täckas med medel ur garantcentralens fond. Med iakttagande av försiktiga och sunda affärsprinciper enligt den föreslagna 8 § avses dessutom att behövliga beredskapskreditarrangemang skall upprätthållas. Garantcentralen skall vid behov således kunna vidta även beredskapskreditarrangemang för att täcka en betalningsskyldighet. Om fondens medel inte räcker till för att täcka skyldigheten och beredskapskreditarrangemang inte kan vidtas eller de visar sig otillräckliga, skall garantcentralen ha rätt att täcka skyldigheten med betalningsandelar som uppbärs hos medlemssamfundet. Betalningsandelarna skall bestämmas på det sätt som avses i 10 § samt fastställas av styrelsen.

Medlemssamfundets ansvar för en betalningsskyldighet som grundar sig på en garanti som beviljats av garantcentralen skall kunna realiseras närmast i en sådan situation

där ett kreditinstitut (på grundval av sitt eget inlån) och garantcentralen (på grundval av sin proprieborgen gällande kreditinstitutets inlån) inte i tid förmår uppfylla sin egen betalningsskyldighet till den placerare som har köpt kreditinstitutets skuldförbindelser. En sådan situation kan uppkomma om en enskild lånekund vid ett kreditinstitut försummar sin egen betydande betalningsskyldighet till ett kreditinstitut och kreditinstitutets och garantcentralens egna medel visar sig otillräckliga, och varken de beredskapskreditlimiten som skapats för tryggnad av likviditeten eller garantcentralens fond kan användas i denna situation.

Betalningsskyldigheten skall täckas med de betalningsandelar som uppbärs hos medlemssamfundet. Garantcentralens styrelse skall bestämma betalningsandelen för varje medlemssamfund genom att gradera betalningsskyldigheten så, att medlemssamfundet åläggs att betala den i proportion till det invånarantal som avses i 10 §. Tack vare ett graderingssystem som grundar sig på medlemssamfundets invånarantal skulle ingen medlemssamfund drabbas av en extraförpliktelse som är oskäligt stor med beaktande av medlemssamfundets ekonomiska situation. Betalningsdröjsmålet vore dessutom med största sannolikhet kortvarigt. Syftet med att medlemssamfundet tillsammans skall svara för de utgifter som garantcentralens verksamhet och dess förbindelser föranleder är att säkerställa att inte t.ex. en enskild kommuns likviditetsproblem äventyrar hela systemets funktionsduglighet.

Huvudregeln är att garantcentralen som motsäkerhet för den garanti den gett ett kreditinstitutets förbindelser skall ha kreditinstitutets lånefordringar hos medlemssamfundet eller någon annan tillräcklig säkerhet. Om ett av garantcentralens medlemssamfund försummar sin egen betalningsskyldighet gentemot kreditinstitutet skall garantcentralen dessutom, för att dess eget garantiansvar inte skall realiseras, ha möjlighet att betala medlemssamfundets betalningsskyldighet till kreditinstitutet för medlemssamfundets räkning. Eftersom en fordring hos samma medlemssamfund skall vara motsäkerhet för garantcentralens garanti, skall skuldförhållandet mellan kreditinstitutet och medlemssamfundet omvandlas till ett skuldförhållande mellan garantcentralen och medlemssamfundet. Om garantcentralen på grundval av garantin betalar kreditinstitutets skuldförbindel-

se, erhåller den dessutom regressrätt i förhållande till kreditinstitutet.

Det föreslås vidare att i lagen intas ett stadgande, i vilket konstateras att till ett medlemsamfund, som har betalat sin betalningsandel av den betalningsskyldighet som uppkommit på grundval av garanticentralens garanti, så snart som möjligt skall återbetalas denna betalningsandel jämte ränta. Utgångspunkten är att återbetalningen skall ske så snart som möjligt efter att den försummade betalningen kan indrivivas hos det medlemsamfund som gjort sig skyldigt till försummelsen. Indrivningen skall ske genom realisering av motsäkerheten för garanticentralens garanti. Återbetalningen skall dock ske senast efter att garanticentralens fastställda bokslut visar att medel finns för detta ändamål. Räntan på den betalningsandel som skall återbetalas skall fastställas med stöd av 3 § 2 mom. och 4 § räntelagen (633/82). Syftet med detta stadgande är att förhindra att medlemssamfundens åsamkas slutlig ekonomisk förlust genom denna extra betalningsandel.

12 §. *Revision.* Garanticentralens räkenskaper och förvaltning skall granskas av en av Centralhandelskammaren godkänd revisionssammanslutning som utses av garanticentralens delegation för ett kalenderår i s ä n d e r .

13 §. *Bokslut.* Garanticentralens bokslut skall uppgöras för varje kalenderår och därvid skall i tillämpliga delar iakttagas bokföringslagen. Bokslutet skall godkännas av garanticentralens delegation.

14 §. *Indrivning av betalningar.* På garantier som beviljats av garanticentralen grundade borgensprovisioner och medlemssamfundens betalningsandelar skall enligt förslaget få utsökas utan dom eller utslag i den ordning som stadgas om utsökning av skatter och avgifter i utsökningsväg. Detta stadgande försnabbar indrivningen av betalningar, eftersom det är väsentligt att undvika dröjsmål i fall av försenade betalningar.

15 §. *Rättelseyrkande.* Ändring i beslut av garanticentralen skall inte kunna sökas på grund av verksamhetens natur och eftersom garanticentralen inte är en förvaltningsmyndighet som avses i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50). Eftersom medlemssamfundet är skyldiga att svara för finansieringen av sådana utgifter och förbindelser som garanticentralen inte annars kan täcka, är det motiverat

att kommunerna ändå har möjlighet att hos delegationen yrka rättelse av beslut som styrelsen har fattat om ett medlemssamfundens betalningsandel. Därför har i lagförslaget tagits in ett stadgande om möjlighet till rättelse i fråga om betalningsandelar. Grund för rättelseyrkande kan vara att betalningsandelen inte har fastställts enligt eller att den utgift för garanticentralen som inverkat på uppkomsten av betalningsandelen inte är lagenlig, utan har uppkommit exempelvis i samband med sådan verksamhet som enligt lag inte hör till garanticentralens uppgifter. Rättelseyrkande skall framställas inom 14 dagar efter delfäendet av ett beslut som gäller betalningsandelen.

16 §. *Jäv och tjänsteansvar.* I fråga om jäv för förtroendevalda och anställda vid garanticentralen skall lagen om förvaltningsförfarande (598/82) gälla, och dessa personer skall stå under tjänsteansvar när de handhar uppgifter som avses i den föreslagna lagen.

17 §. *Tystnadsplikt.* Uppgift om en enskild persons eller ett privat eller offentligt samfunds ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemlighet som kommit till kännedom vid behandling av ärenden som ankommer på garanticentralen får inte utan lov röjas för utomstående. Straff för brott mot tystnadsplikten skall bestämmas på grunder som stadgas i den allmänna lagstiftningen om brott, om inte strängare straff stadgas i någon annan lag. Bestämmelsen om tystnadsplikt skall inte hindra garanticentralen att tillställa medlemssamfundet bokslutshandlingar och uppgifter om tillväxten i garantibesåndet.

18 §. *Tillämpning av andra lagar.* Angående garanticentralen skall i tillämpliga delar gälla, vad som stadgas om anställningsförhållande och pensionsskydd för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare.

Garanticentralens verksamhet omfattas inte av kreditinstitutslagens tillämpningsområde, och lagen i fråga skall således inte tillämpas på garanticentralen.

19 §. *Ikraftträdande.* I paragrafen ingår lagens ikraftträdelsestadgande. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

1.2. Lag om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare

1 §. Eftersom det är meningen att pensionsskyddet för garanticentralens förtroen-

devalda och anställda skall ordnas i enlighet med KTAPL, skall 1 § 4 mom. ändras samtidigt genom att garanticentralen fogas till momentets tillämpningsområde.

1.3. Lag om finansinspektionen

2 §. I 2 § lagen om finansinspektionen stadgas om finansinspektionens tillsynsobjekt. För att Kommunernas garanticentral, över vilken finansinspektionen enligt lagen om Kommunernas garanticentral skall utöva tillsyn, skall i behövliga delar få samma ställning som finansinspektionens andra tillsynsobjekt, är det behövligt att foga till ovan nämnda paragraf i lagen om finansinspektionen ett stadgande att finansinspektionen utövar tillsyn också över Kommunernas garanticentralens verksamhet i den utsträckning som avses i lagen om garanticentralen.

2. Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa. Kommunernas pensionsförsäkring skall garantera medelsanskaffningen för Kommunfinans Ab tills garanticentralen inleder sin verksamhet. Delegationen skall utses första gången för en mandatid som utgår den 30 september 1997.

3. Lagstiftningsordning

Viktiga frågor med tanke på den ordning i vilken lagen om Kommunernas garanticentral skall stiftas är att kommunerna enligt lagen skall höra till medlemssamfund i garanticentralen samt deras ansvar för garanticentralens utgifter och förbindelser. Kommunernas självstyrelseställning har beaktats särskilt i lagförslaget bl.a. genom att enskilda kommuners ansvar har begränsats och genom att kommunernas påverkningsmöjligheter vad gäller garanticentralens förvaltning och beslutsfattande har tryggats.

I lagförslaget betraktas kommunerna direkt med stöd av lagen vara medlemssamfund i garanticentralen, som inrättas genom denna lag, och åtminstone formellt ansvariga även för andra kommuners förbindelser, men kommunen skall ha rätt att besluta att låta bli att inträda som medlemssamfund. I princip kan det anses att genom denna lag inkräktas på sådant som ingår i grundlags-

skyddet för kommunernas självstyrelse enligt 51 § 2 mom. regeringsformen samt indirekt inverkas också på det egendomsskydd som avses i 12 § 1 mom. (969/95) regeringsformen.

Med egendom avses i praktiken olika förmåner med förmögenhetsvärde. Avtalsfriheten erhåller i någon mån skydd genom det stadgande som gäller egendomsskydd. I princip är det förbjudet att retroaktivt med vanlig lag ingripa i de förmögenhetsrättsliga rättsförhållandena mellan enskilda (GrUB 13/1986 rd, GrUB 4/1987 rd). Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkning åtnjuter kommunernas egendom inte som sådan grundlagsskydd, utan den står utanför det skydd som 6 § regeringsformen gav (GrUB 18/1982 rd, GrUB 7/1990 rd). Lagförslaget omfattar inte avtal som ingåtts med enskilda eller med privaträttsliga juridiska personer och inte heller andra ekonomiska förmåner. Det arrangemang som lagförslaget erbjuder har således ingen betydelse med tanke på det grundlagsskydd för egendom som 12 § 1 mom. (tidigare 6 §) regeringsformen ger.

Enligt 51 § 2 mom. regeringsformen skall kommunernas förvaltning vara grundad på medborgerlig självstyrelse enligt vad särskilda lagar stadgar därom. I 2 § kommunallagen (365/95) stadgas om kommunens uppgifter. Kommunen sköter de uppgifter som den har åtagit sig med stöd av självstyrelsen och som stadgas för den i lag. Kommunerna får inte ges nya uppgifter eller skyldigheter eller fräntas uppgifter eller rättigheter på något annat sätt än genom lag.

Grundlagsutskottet har uttömmande definierat innehållet i den i 51 § 2 mom. regeringsformen avsedda principen för kommunernas självstyrelse. En väsentlig inblandning i grunderna för den kommunala självstyrelsen genom att man t.ex. begränsar en kommuns allmänna befogenheter, självbeskattningsrätt, rätt att uppgöra budget eller kommuninvånarnas rätt att själva tillsätta sina högsta beslutande organ står obestridligen i konflikt med 51 § 2 mom. regeringsformen (GrUB 13/1982 rd, GrUB 17/1982 rd). Grundlagsutskottets förhållandevis rikliga tolkningspraxis visar att det grundlagsskyddade innehållet i kommunernas självstyrelse närmast består av förhindrandet av att det genom vanliga lagar görs ingrepp i självstyrelsens viktigaste särdrag på ett sätt som sakligt sett gör självstyrelsen betydelselös (t.ex. GrUB 14/1986 rd, GrUB 29/1992

rd, GrUB 9/1994 rd).

Sedan gammalt har man ansett att kommunerna genom lag kan åläggas obligatoriska uppgifter eller åläggas att tillsammans sköta vissa lagstadgade uppgifter, att skötseln av uppgifter som avgränsas genom lag kan anförtros en organisation utanför kommunen samt att uppgifter kan fråntas kommunerna. Utskottet ansåg det bl.a. möjligt att det till huvudstadsregionens samarbetsdelegation genom lag överfördes vissa uppgifter från kommunerna i fråga, eftersom dessa uppgifter var av en sådan art att det ändamålsenligaste var att de sköttes av kommunerna gemensamt så, att kommunerna behöll sin talan när beslut om dessa frågor fattades (GrUB 11/1984 rd). Också i samband med den lagstiftning som möjliggjorde en samslagning av landskapsförbunden och regionplansförbunden ansåg utskottet att också kommunernas uppgifter utan hinder av regeringsformens självstyrelsestadgande kan överföras genom en vanlig lag t.ex. för att skötas av regionplansförbundet (GrUB 12/1989 rd).

Genom det arrangemang som avses i lagförslaget skapas ett garantisystem för kommunernas gemensamma medelsanskaffning. Detta system tillförsäkrar kommun som är medlemssamfund en förmånlig medelsanskaffning samt övrig finansieringsförsörjning. Garanticalentralen skall kunna bevilja garantier endast till sådana kreditinstitut som lyder under kommunernas bestämmanderätt.

Medlemssamfundens möjligheter att påverka innehållet i garanticalentralens verksamhetsprinciper tryggas i lag. Lagen tillförsäkrar dessutom medlemssamfund en stark representation i garanticalentralens förvaltning. I garanticalentralens verksamhet skall rättvisesynpunkterna beaktas. Detta märks bl.a. i fråga om förfarandet vid val av medlemmar till delegationen. I det organ som utövar garanticalentralens högsta beslutanderätt kommer det att finnas en jämn representation av olika medlemssamfund.

Medlemssamfundens gemensamma ansvar för finansieringen av sådana utgifter och förbindelser som garanticalentralen inte annars kan täcka föreslås bli begränsat genom ett särskilt stadgande i denna lag. Om en betal-

ningsskyldighet uppkommer på grundval av en garanti som beviljats av garanticalentralen, skall den i första hand täckas med medel ur garanticalentralens fond eller genom beredskapsarrangemang och först i andra hand med de betalningsandelar som uppbärs hos medlemssamfundet. Garanticalentralen skall fastställa medlemssamfundens betalningsandel i proportion till medlemssamfundens invånarantal. En ansvarsfördelning som grundar sig på invånarantalet behandlar medlemssamfundet rättvist med hänsyn till deras ekonomiska bärkraft. Om ansvaret fördelas på samtliga medlemssamfund, kan det inte bli oskäligt stort för ett enskilt medlemssamfund. Eftersom varje medlemssamfund i praktiken kan dra nytta av det gemensamma medelsanskaffningssystemet, kan det formella ansvaret för ett annat medlemssamfunds skuld inte bli något problem. Medlemssamfundet kan bli formellt ansvarig endast inför garanticalentralen, som de själva administrerar.

Dessutom skall garanticalentralen vara skyldig att till medlemssamfundet återbetala av dem erlagda betalningsandelar jämte ränta så snart som möjligt efter att garanticalentralen har medel för detta ändamål. I regel skall garanticalentralen ha kommunernas förbindelser som motsäkerhet för en garanti som den har beviljat. I händelse av betalningsdröjsmål skall garanticalentralen indriva den försummade skyldigheten hos en kommun som försummat sin egen betalningsskyldighet genom att realisera den fordran på kommunen i fråga som garanticalentralen har som motsäkerhet för den garanti den har beviljat. Syftet med detta är att förhindra att medlemssamfundet genom den extra betalningsandelen åsamkas slutlig ekonomisk förlust till följd av de övriga kommunernas förbindelser.

Med beaktande av vad som anförts ovan kan de föreslagna lagarna stiftas som vanliga lagar i den ordning som 66 § riksdagsordningen stadgar. Det är att rekommendera att grundlagsutskottets utlåtande inhämtas om lagstiftningsordningen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om Kommunernas garanticentral

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Kommunernas garanticentral

Syftet med den offentligrättsliga anstalten Kommunernas garanticentral, nedan garanticentralen, är att trygga och utveckla en gemensam medelsanskaffning för kommunerna.

För att detta syfte skall nås kan garanticentralen bevilja garantier för medelsanskaffning till kreditinstitut som direkt eller indirekt ägs av kommunerna eller lyder under kommunernas bestämmanderätt.

2 §

Medlemssamfund

Medlemssamfund i garanticentralen är kommunerna. En kommun kan låta bli att inträda som medlemssamfund genom att skriftligen meddela det till behörigt ministerium inom två månader efter lagens ikraftträdande.

3 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar iakttagandet av denna lag och de bestämmelser som ges med stöd av den.

4 §

Rättshandlingsförmåga

Garanticentralen kan förvärva rättigheter och ingå förbindelser samt föra talan i domstolar och hos andra myndigheter.

5 §

Delegationen

Garanticentralens beslutanderätt utövas av delegationen, om inte annat stadgas i denna lag eller beslutanderätten enligt reglementet för garanticentralen tillkommer något annat av garanticentralens organ eller någon person som är anställd vid garanticentralen.

Delegationen har minst 10 och högst 15 ledamöter samt var och en av dem en personlig ersättare. Behörigt ministerium förordnar ledamöterna och ersättarna för fyra kalenderår i sänder. De utses bland personer som kommunernas centralorganisation har föreslagit. När ledamöterna utses skall de rådande politiska styrkeförhållandena i medlemssamfunden och regionala synpunkter beaktas samt opartiskhet även i övrigt iakttas.

Delegationen väljer inom sig en ordförande och högst två vice ordförande.

6 §

Styrelse och verkställande direktör

Garanticentralen har en styrelse, som svarar för garanticentralens förvaltning samt för beredningen och verkställandet av delegationens beslut. Styrelsen för garanticentralens talan.

Garanticentralen har en verkställande direktör. Verkställande direktören utnämns av styrelsen.

7 §

Reglemente

Om sammansättningen av och mandattiden för garanticentralens organs, om deras uppgifter samt om annan verksamhet som de bedriver meddelas nödvändiga föreskrifter i

reglementet, som delegationen godkänner och behörigt ministerium fastställer.

8 §

Beviljande av garantier

Beslut om beviljande av garantier fattas av garanticentralens styrelse eller, med stöd av ett reglemente, av verkställande direktören. När garantier beviljas skall sunda och försiktiga affärsprinciper iakttas.

Garanticentralen kan bevilja garantier endast mot betryggande säkerhet. Av särskilda skäl kan garanti beviljas även utan betryggande säkerhet, om finansinspektionen ger tillstånd för detta.

Borgensprovision uppbärs för garantierna.

9 §

Ekonomiska verksamhetsprinciper

Garanticentralens utgifter skall om möjligt täckas med intäkterna av verksamheten. Garanticentralen skall för att trygga sin likviditet ha en fond, som förkovras och används enligt vad som bestäms i reglementet, samt vidta nödvändiga beredskapskreditarrangemang.

10 §

Medlemssamfundens ansvar

Medlemssamfunden svarar tillsammans för finansieringen av garanticentralens utgifter och förbindelser, om dessa inte annars kan täckas, i proportion till invånarantalet vid föregående årsskifte i enlighet med 18 § befolkningsdatalagen (507/93).

11 §

Regleringen av ansvaret för medlemssamfunden i samband med garantier

Betalningsskyldighet som har uppkommit på grundval av en garanti som garanticentralen har beviljat skall i första hand täckas med medel ur garanticentralens fond. Om fondens medel inte räcker till för att täcka betalningsskyldigheten, har garanticentralen

rätt att täcka skyldigheten med betalningsandelar som uppbärs hos medlemssamfunden. Betalningsandelarna, som bestäms enligt 10 §, fastställs av styrelsen.

Till ett medlemssamfund som har erlagt en betalningsandel enligt 1 mom. skall, så snart som möjligt efter det garanticentralen har medel därtill, återbetalas den erlagda betalningsandelen jämte ränta enligt 3 § 2 mom. och 4 § räntelagen (633/82). Återbetalningen skall ske senast efter att det fastställda bokslutet för garanticentralen visar att det finns medel för detta ändamål.

12 §

Revision

Garanticentralens räkenskaper och förvaltning skall granskas av en av Centralhandelskammaren godkänd revisionsammanslutning som utses av garanticentralens delegation för ett kalenderår i sänder.

13 §

Bokslut

Garanticentralen uppgör bokslut för varje kalenderår. Vid uppgörande av bokslutet iakttas i tillämpliga delar bokföringslagen (655/73). Garanticentralens bokslut godkänns av garanticentralens delegation.

14 §

Indrivning av betalningar

De borgensprovisioner och de betalningsandelar för medlemssamfund som uppbärs på garantier, som garanticentralen har beviljat får utan dom eller utslag utsökas i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

15 §

Rättelseyrkande

Ett medlemssamfund kan till delegationen framställa ett yrkande på rättelse av ett beslut som styrelsen har fattat om medlems-

samfundens betalningsandelar. Rättelseyrkande skall framställas inom 14 dagar från delfåendet av beslutet om betalningsandel.

16 §

Jäv och tjänsteansvar

Om jäv för förtroendevalda och anställda vid garanticentralen gäller vad som stadgas om jäv för tjänsteman i lagen om förvaltningsförfarande (598/82).

Garanticentralens förtroendevalda och anställda utför under tjänsteansvar de uppgifter som avses i denna lag.

17 §

Tystnadsplikt

Förtroendevalda och anställda vid garanticentralen får inte utan lov röja för utomstående uppgift om en enskild persons eller ett enskilt eller offentligt samfunds ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemlighet som kommit till kännedom vid behandling av ärenden som ankommer på garanticentralen.

18 §

Tillämpning av andra lagar

Om anställningsförhållandet och pensionskyddet för garanticentralens anställda gäller i tillämpliga delar vad som stadgas om anställningsförhållande och pensionskydd för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagarare.

Kreditinstitutslagen (1607/93) tillämpas inte på garanticentralen.

19 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 199 .

Delegationen utses första gången för en mandatid som utgår den 30 september 1997. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 1 § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 4 mom. lagen den 30 april 1964 om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/64), sådant det lyder i lag av den 16 november 1990 (974/90) som följer:

1 §

 Denna lag tillämpas även på tjänsteinnehavare och arbetstagare vid pensionsanstalten och Kommunernas garanticentrals tjänsteinnehavare och arbetstagare, varvid beträffande pensionsanstalten och Kommunernas garanticentral i tillämpliga delar gäller vad som stadgas om medlemssamfund, samt på arbetstagare i en sådan förening vars medlemmar enbart består av kommuner, samkommuner och av dem bildade föreningar, och vilken enligt reglementet för pensionsanstalten har anslutit sig som medlemssam-

fund till pensionsanstalten. Denna lag tillämpas även på arbetstagare vid ett aktiebolag vars samtliga aktier ägs av kommuner, samkommuner eller pensionsanstaltens medlemsamfund, om aktierna enligt aktiebolagets bolagsordning får överlätas endast till kommuner, samkommuner eller pensionsanstaltens medlemssamfund, och bolaget enligt reglementet för pensionsanstalten har anslutit sig som medlemssamfund till pensionsanstalten.

 Denna lag träder i kraft den
 199 .

3.

Lag**om ändring av 2 § lagen om finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 11 juni 1993 om finansinspektionen (503/93) sådan den lyder i lag av
den 10 december 1993 (1127/93) 2 § som följer:

2 §

Tillsynsobjekt

Med tillsynsobjekt avses i denna lag depositionsbanker, depositionsbankernas säkerhetsfonder, utländska kreditinstituts representationskontor och filialkontor, kreditinstitut som avses i lagen om finansieringsverksamhet (1544/91), fondbolag, värdepappersförmedlingsföretag, fondbörser, sammanslutningar av värdepappersförmedlare enligt 3 kap. 13 § värdepappersmarknadslagen (495/89), optionsföretag, marknadsgatanter på options- och terminsmarknaden, mäklare,

det andelslag som har hand om aktiecentralregisteret, värdeandelsföreningen och registeransvariga för värdeandelsregister som har fått koncession, pantlåneinrättning, Kommunernas garanticentral som avses i lagen om Kommunernas garanticentral (/96), stiftelse som avses i 6 § lagen om ombildning av sparbank till bank i aktiebolagsform (972/92) samt andelslag som avses i 14 a § 1 mom. lagen om ändring av andelsbankslagen (1126/93).

Denna lag träder i kraft den
199 .

Helsingfors den 22 april 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Jouni Backman

2.

Lag

om ändring av 1 § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 4 mom. lagen den 30 april 1964 om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/64), sådant det lyder i lag av den 16 november 1990 (974/90) som följer:

Gällande lydelse

1 §

Denna lag tillämpas även på pensionsanstaltens tjänsteinnehavare och arbetstagare, varvid beträffande pensionsanstalten i tillämpliga delar gäller vad som stadgas om medlemssamfund, samt på arbetstagare i en sådan förening vars medlemmar enbart består av kommuner, kommunalförbund och av dem bildade föreningar, och vilken enligt reglementet för pensionsanstalten har anslutit sig som medlemssamfund till pensionsanstalten. Denna lag tillämpas även på arbetstagare vid ett aktiebolag vars samtliga aktier ägs av kommuner, kommunalförbund eller pensionsanstaltens medlemssamfund, om aktierna enligt aktiebolagets bolagsordning får överlätas endast till kommuner, kommunalförbund eller pensionsanstaltens medlemssamfund, och bolaget enligt reglementet för pensionsanstalten har anslutit sig som medlemssamfund till pensionsanstalten.

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag tillämpas även på tjänsteinnehavare och arbetstagare vid pensionsanstalten och Kommunernas garanticentrals tjänsteinnehavare och arbetstagare Kommunernas gaare, varvid beträffande pensionsanstalten och Kommunernas granticentral i tillämpliga delar gäller vad som stadgas om medlemssamfund, samt på arbetstagare i en sådan förening vars medlemmar enbart består av kommuner, samkommuner och av dem bildade föreningar, och vilken enligt reglementet för pensionsanstalten har anslutit sig som medlemssamfund till pensionsanstalten. Denna lag tillämpas även på arbetstagare vid ett aktiebolag vars samtliga aktier ägs av kommuner, samkommuner eller pensionsanstaltens medlemssamfund, om aktierna enligt aktiebolagets bolagsordning får överlätas endast till kommuner, samkommuner eller pensionsanstaltens medlemssamfund, och bolaget enligt reglementet för pensionsanstalten har anslutit sig som medlemssamfund till pensionsanstalten.

Denna lag träder i kraft den
199 .

3.

Lag**om ändring av 2 § lagen om finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 11 juni 1993 om finansinspektionen (503/93) sådan den lyder i lag av
den 10 december 1993 (1127/93) 2 § som följer:

Gällande lydelse

2 §
Tillsynsobjekt

Med tillsynsobjekt avses i denna lag depositionsbanker, depositionsbankernas säkerhetsfonder, utländska kreditinstituts representationskontor och filialkontor, kreditinstitut som avses i lagen om finansieringsverksamhet (1544/91), fondbolag, värdepappersförmedlingsföretag, fondbörser, sammanslutningar av värdepappersförmedlare enligt 3 kap. 13 § värdepappersmarknadslagen (495/89), optionsföretag, marknadsgatanter på options- och terminsmarknaden, mäklare, det andelslag som har hand om aktiecentralregisteret, värdeandelsföreningen och registeransvariga för värdeandelsregister som har fått koncession, pantlåneinrättning, stiftelse som avses i 6 § lagen om ombildning av sparbank till bank i aktiebolagsform (972/92) samt andelslag som avses i 14 a § 1 mom. lagen om ändring av andelsbankslagen (1126/93).

Föreslagen lydelse

2 §
Tillsynsobjekt

Med tillsynsobjekt avses i denna lag depositionsbanker, depositionsbankernas säkerhetsfonder, utländska kreditinstituts representationskontor och filialkontor, kreditinstitut som avses i lagen om finansieringsverksamhet (1544/91), fondbolag, värdepappersförmedlingsföretag, fondbörser, sammanslutningar av värdepappersförmedlare enligt 3 kap. 13 § värdepappersmarknadslagen (495/89), optionsföretag, marknadsgatanter på options- och terminsmarknaden, mäklare, det andelslag som har hand om aktiecentralregisteret, värdeandelsföreningen och registeransvariga för värdeandelsregister som har fått koncession, pantlåneinrättning, *Kommunernas garanticentral som avses i lagen om Kommunernas garanticentral (/96)*, stiftelse som avses i 6 § lagen om ombildning av sparbank till bank i aktiebolagsform (972/92) samt andelslag som avses i 14 a § 1 mom. lagen om ändring av andelsbankslagen (1126/93).

—————
Denna lag träder i kraft den 199 .
—————